

אלהים אינו מדבר עוד

מיידיש: יעקב בסר

אלהים אינו מדבר עוד
כפי שדבר בימי החומש,
אינו עולה בזריחה כענן של אש
ממעל לגג שלנו.
אדם וחוה נמוגו בעומק הגן,
בשל מראה אלהים המפוענח,
ואנו — נחפזים לחפשו
במחשף פקע געול...

צעדים יחפים של מלאכים,
אינם נושקים עוד את ספנו,
כפי שזה היה בימי האבות.
רק הנעגוע שלנו בוכה
על כנפיהם התכולות,
הצפות כמו לבנות טבועות,
על פני כל נהרות העולם...

בחצות מתרפקים אנו באזונינו אל הדשא הנם,
אל עלה-עץ, אל עור הפרי הנצעיר:
אנו מחפשים את שתיקת אלהים הריחנית ומנסים לפרשה
בצלו של שיר ערב...

האבות שמעו דבר האל,
ואנו מפיטים שירים חלולים,
כדי לחתל את הנעגוע העירום לנשימת אלהים,
אשר תרישית היא מנשיפת הכוכביות,
ממעל לאגמים נמים בעתות חרף.

בדידותנו בוכה והבכי הזה
בחול-כהה הוא,
כמו צלה של צפור מתה
ממעל לשלג לבן של יער חסר חיים.

אלהים אינו מדבר עוד,
הוא עיף, חכם וזקן:
אלהים אינו מאמין עוד
באלהות המלים...